

197

1614-1630. «Ινστρουμέντα της αγάπης» (συμβιβασμοί). Χάνδακας.

Γ ω γ ώ Β α ρ ζ ε λ ι ώ τ η, «Τὰ ἰνστρουμέντα τῆς ἀγάπης τοῦ νοταρίου Ἰωάννη Κρούσου», *Θησαυρίσματα* 30 (2000), σ. 330-335, αρ. 1-3.

«ΙΝΣΤΡΟΥΜΕΝΤΟ ΑΓΑΠΗΣ»

1630, 18 Μαΐου

«... Ἐστοντας καὶ ἀπὸ διαβολικῆς συνεργίᾳ νὰ ἐμπῆκε ὀχθριτὰ ἀνάμεσα εἰς τὸν Γεώργη Χορτάτζη ποταὶ Νικολό, λεγόμενος Ζερβός, μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μανιό, Μιχελή, Φραγγιά καὶ ἄλους του ἐδικούς, ὅλοι κατηκούμενοι εἰς τὸ χωρίο Ἀποήνι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, καὶ εἰς τὸ Μιχελὶ Περπηρὶ ποτὲ Κωσταντὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίο μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μάρκο καὶ Κωσταντὶ, εἶναι τρεῖς χρόνοι ἰντζίρκα, ὁποῦ καθιμερνὸ μὲ δίχος καμίας λογὶς ἀφορμὴ ὁ πονιρὸς διάβολος τὸς δίδῃ ἀφορμὴ καὶ ὀχθρέβγουντε. Καὶ φιναλμέντε ἐσιγήρησε σκοτομὸς εἰς τὸν ποταὶ Μιχελὶ Περπηρὶ, ἀνωθὸς τοῦ ἄνωθε Μιχελί, διὰ τὴν ὁπίαν ἀφορμὴ ἐδόθηκε ἡ κερέλα εἰς τὸ ὀφίτσιο τζή ἀβογαρίας κόντρα τοῦ Μανιὸ Ζερβόπουλου, υἱὸς τοῦ ἄνωθε Γεώργη, καὶ τοῦ Μανόλι Σακούλι καὶ ἐγήνηκε σεντέντζια ἡρέντε κόντρατος μὲ μπάντος καὶ πένα μεγαλότατη. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὰ, ἐφάτηκε καὶ τοῦ ἄνωθε Γιώργη καὶ ἐκερελάρισε τὸν υἱὸν τοῦ ἄνωθε Μιχελί, τὸν Μάρκο, νὰ περὶ δὲν ἐξαμηνάρισε μαρτύρους κατὰ πῶς λέγει. Καὶ κονσιντεράροντας τὴν σήμερὰ ἀνάμεσόντες πῶς εἶναι ὅλο ἀρτιφίτσιο τοῦ πονιροῦ διαβόλου, μὰ ἐκεῖνοι δὲν ἔχουντε ἄλλη διαφορά ἐπὶ καὶ οὐδὲ ὁ ἓνας χρεωστή τοῦ ἄλλου οὐδὲ ὁ ἄλλος τοῦ ἄλλου, ἐντελματάρουντε νὰ τὸν ἐκατεργήσουνε καὶ νὰ βάλουντε ἀνάμεσοντες εἰρήνη καὶ ἀγάπη, ὡς καθὼς κρύβοντες πρῶτος τὸ ὄνομα τοῦ ἀφέντι μας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεικοῦ καὶ Δειπαθένου Μαρίας τῆς Μητέρας Αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς οποῖας τὴν χάριν πᾶσα καλὸν ἔργον κινῆται, ἐβάλασι καὶ ἐλιτουργήσασι τὸν Μέγα Ἰωάννη τὸν Πρόδρομον. Καὶ ἐδεκεῖ ἐρεντισματάρουντε οἱ ἄνωθε δύο γενιὲς καὶ ὁ Γεώργης Περπηρὴς ὁ ἀδελφὸς τοῦ σκοτομένου. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐλιτουργιθῆκασι, θέλουνε καὶ μὲ κάθατος καλὴ ὁρεξὶ κάνουνε ἀγάπη καὶ τέλειαν συγχώρεσι ἀνάμεσοντες καὶ καταργήζουσιν τὸν πονιρὸν διάβολον καὶ θέλουνε καὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς νὰ μὴν ἔχουνε πλέα καμίας λογὶς διαφορά, μὰ νὰ εἶναι ἀγαπημένοι ὡςὰ θέλει ὁ Θεὸς καὶ ποταὶ νὰ μὴν ἔρθουνε πλέα εἰς σὲ καμίας λογὶς μακαμέντο. Ἀντζὶ θέλουνε καὶ ρομεβέρουντε ἀπὸ πᾶσα λογὶς κερέλλα ὁποῦ νὰ ἐδώκασι ἓνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλουτος, παρακαλῶντες τὴν ὑψηλοτάτη μας ἀφεντία νὰ μὴ προτζεντέρει κόντρατος. Καὶ ἔτζη, ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ὅλλαις οἱ ἄνωθε μερίδες πρεζέντες, λαουντάρου καὶ ἀπρομπάρου ὅλα τὰ ἄνωθε ...».

198

1614-1830. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Νάξος.

Ν. Κ ε φ α λ λ η ν ι ᾶ δ η ς, *Οἱ ἐκκλησίαι τῆς Νάξου καὶ οἱ θρύλοι των*, τ. Α', εφ. *Κυκλαδικὸν Φῶς* (ανάτυπο), Ἀθήνα 1971, σ. 63-64, 96, 105-106, σ. 130-131 αρ. 1, σ. 132-133 αρ. 3-5, σ. 134-135, 137-138, 140, 143-144, 177-178, σ. 196-199 αρ. 1-3.